

Zatwierdzenie organizacji ruchu – ciekawy wyrok NSA

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: poniedziałek, 30, grudzień 2013 23:00

Bernadeta Skóbel

Odslony: 2996

Zatwierdzenie organizacji ruchu, jako jedno z działań w zakresie zarządzania ruchem, jest "czynnością organizacyjno-techniczną". Taka kwalifikacja tej czynności organu zarządzającego ruchem drogowym zawarta w akcie normatywnym powszechnie obowiązującym sytuuje ją w zakresie unormowania określonym art. 3 Prawa o postępowaniu przez sądami administracyjnymi (p.p.s.a.), jako czynność materialno-techniczną w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a., ponieważ spełnia przesłanki określone w tym przepisie.

Wyrok NSA z 21 sierpnia 2013 r. sygn. I OSK 492/12

Po pierwsze, ma ono charakter nie tylko generalny, lecz także konkretny, bo dotyczy uprawnień i obowiązków każdego uczestnika ruchu drogowego. Po drugie, jest to czynność o charakterze władczym. Uczestnicy ruchu drogowego obowiązani są do podporządkowania się zmienionej organizacji tego ruchu pod rygorem sankcji karnej za popełnienie wykroczenia. Po trzecie, jest to czynność z zakresu administracji publicznej. Przy tym, starosta nie wykonuje tu kompetencji własnych, jako organ samorządu terytorialnego, reprezentujący zarząd powiatu jako zarządcę drogi powiatowej (art. 19 ust. 2 pkt 5 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.), lecz jako samodzielny organ administracji publicznej zarządzający ruchem na określonych drogach publicznych na mocy art. 10 ust. 5 z zastrzeżeniem ust. 6 powołanej ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Po czwarte wreszcie, czynność ta dotyczy obowiązków wynikających wprost z przepisów prawa, a mianowicie z ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz. U. Nr 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) – por. stanowisko zawarte w uzasadnieniu uchwały siedmiu sędziów NSA z 13 października 2003 r., OPS 4/03, ONSA 2004, nr 1, poz. 8, dotyczące charakteru prawnego znaku drogowego i jego umieszczenia na drodze w kontekście obowiązującego wówczas art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy z 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.).

Zdaniem orzekającego w tej sprawie składu NSA, nie jest to zatem, ani akt ani czynność prawna lub faktyczna, o jakich mowa w art. 87 ust. 1 i art. 88 ustawy z 5 czerwca 1988 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.). Nadzór wojewodów nad zarządzaniem ruchem na określonych drogach publicznych, w tym na drogach powiatowych oraz jego uprawnienia w tym względzie w stosunku do starosty jako organu zarządzającego ruchem na drogach tej kategorii uregulowany jest odrębnie w art. 10 ust. 2 pkt 2 i ust. 10 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, § 2 ust. 1 pkt 1 lit. h i ust. 2 oraz § 3 ust. 2 powołanego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 23 września 2003 r. wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 12 ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Do tego nadzoru nie mają więc zastosowania przepisy rozdziału 8 ustawy o samorządzie powiatowym dotyczące nadzoru wojewody nad działalnością organów powiatu.

Choć nie ma jeszcze pełnej jednolitości w orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym oceny charakteru zatwierdzenia przez starostę organizacji ruchu drogowego, to jednak stanowisko zaprezentowane powyżej – zdaniem składu NSA orzekającego w niniejszej sprawie – należy uznać za dominujące – por. w szczególności wyrok NSA z 23 marca 2011 r., I OSK 736/10 czy postanowienie z 18 stycznia 2012 r., NSA I OSK 201/11.

Źródło: [CBOSA](#)